

Skarżąca utrzymuje również, że Sąd naruszył obowiązek uzasadnienia, ponieważ, uznając, iż zawarte w zaskarżonej decyzji odniesienia dotyczące szeregu kryteriów cząstkowych były niejasne i ogólnikowe i nie pozwalały wyjaśnić ocen udzielonych ofercie skarżącej, oraz że zaskarżona decyzja nie była wystarczająco uzasadniona, szczególnie w zakresie cząstkowych kryteriów udzielenia zamówienia, orzekł, że „uzasadnienia dotyczące szeregu innych kryteriów i kryteriów cząstkowych jest uzasadnione”. Ponadto Sąd popełnił jej zdaniem błąd w ocenie obowiązku uzasadnienia, uznając, iż szereg uwag komisji przetargowej wystarczyło do wypełnienia tego obowiązku. Wreszcie, Sąd nie rozpatrzył w sposób szczegółowy argumentów skarżącej dotyczących naruszenia zasady przejrzystości i równego traktowania, nie dając też wystarczającego uzasadnienia w tej kwestii.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, s. 1).

- 3) Czy także dla roszczeń odsetkowych termin przedawnienia biegnie od momentu wystąpienia nieprawidłowości tudzież od momentu ustania ciągłej lub powtarzającej się nieprawidłowości, nawet jeśli roszczenia odsetkowe dotyczą dopiero późniejszych okresów i w związku z tym powstają dopiero później? Czy początek okresu przedawnienia w przypadku nieprawidłowości ciągłych lub powtarzających się zostaje przesunięty na podstawie art. 3 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia także wobec roszczeń odsetkowych do momentu ustania nieprawidłowości?
- 4) Kiedy ustaje przerwanie biegu terminu przedawnienia wynikające z decyzji właściwego organu zgodnie z art. 3 ust. 1 akapit trzeci zdanie drugie rozporządzenia, która stwierdza merytorycznie istnienie spornego roszczenia (w niniejszej sprawie: roszczenia odsetkowego)?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 2 grudnia 2010 r. — Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung przeciwko Pfeifer & Langen Kommanditgesellschaft

(Sprawa C-564/10)

(2011/C 72/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Strona pozwana: Pfeifer & Langen Kommanditgesellschaft

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 rozporządzenia (¹) odnosi się również do przedawnienia roszczeń o odsetki, które zgodnie z prawem krajowym są należne obok zwrotu korzyści uzyskanej niezgodnie z prawem w wyniku nieprawidłowości?

W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

- 2) Czy do przewidzianego zgodnie z art. 3 ust. 3 rozporządzenia porównania terminów należy włączyć jedynie okres przedawnienia, czy też należy uwzględnić także przepisy krajowe, które początek tego okresu, bez konieczności wystąpienia żadnych wskazujących na to okoliczności, przesuwają na koniec roku kalendarzowego, w którym powstało roszczenie (w niniejszej sprawie: roszczenie odsetkowe)?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Saint-Denis de la Réunion (Francja) w dniu 8 grudnia 2010 r. — Clément Amedee przeciwko Garde des sceaux, Ministre de la justice et des libertés, Ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État

(Sprawa C-572/10)

(2011/C 72/07)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal administratif de Saint-Denis de la Réunion

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Clément Amedee

Strona pozwana: Garde des sceaux, Ministre de la justice et des libertés, Ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy można uznać, że uregulowanie ustanowione przepisami art. L.12 lit. b) kodeksu emerytur cywilnych i wojskowych, w brzmieniu zmienionym przez art. 48 ustawy z dnia 21 sierpnia 2003 r., oraz przepisami art. R.13 wspomnianego kodeksu, w brzmieniu zmienionym przez art. 6 dekretu z dnia 26 grudnia 2003 r., wprowadza dyskryminację pośrednią w rozumieniu art. 157 traktatu o Unii Europejskiej rodziców biologicznych dzieci, z uwagi na odsetek mężczyzn, którzy mogą spełnić wymóg przerwy w aktywności zawodowej przez nieprzerwany okres dwóch miesięcy, co wynika w szczególności z braku uregulowań prawnych pozwalających im na spełnienie tego wymogu w ramach płatnego urlopu?

- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy tak wprowadzona dyskryminacja pośrednia może być uzasadniona postanowieniami art. 6 ust. 3 Porozumienia załączonego do Protokołu nr 14 w sprawie polityki społecznej?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie, czy przepisy dyrektywy 79/7/EWG⁽¹⁾ stoją na przeszkodzie utrzymaniu w mocy przepisów art. L.12 lit. b) i R.13 kodeksu emerytur cywilnych i wojskowych?
- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie oraz odpowiedzi przeczącej na pytania drugie i trzecie, czy zakwestionowanie przepisów przytoczonych artykułów powinno ograniczać się jedynie do wprowadzonej przez nie dyskryminacji, czy też oznacza brak możliwości ubiegania się przez urzędników obojga płci o skorzystanie z omawianego przywileju?

(¹) Dyrektywa Rady 79/7/EWG z dnia 19 grudnia 1978 r. w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego (Dz.U. 1979, L 6, s. 24).

Skarga wniesiona w dniu 9 grudnia 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-574/10)

(2011/C 72/08)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Wilms i C. Zadra, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że z powodu zamówienia usług architektonicznych na remont Aulhalle przez gminę Niedernhausen bez przeprowadzenia europejskiej procedury zamówienia publicznego pozwana uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 2, 9 i 20 w związku z art. 23–55 dyrektywy 2004/18/WE⁽¹⁾;
- obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Przedmiotem niniejszej skargi są odpłatne umowy o świadczenie usług architektonicznych zawartych z biurem inżynierskim przez gminę Niedernhausen jako instytucję zamawiającą.

Chociaż wszystkie wspomniane usługi architektoniczne dotyczą jednego przedsięwzięcia budowlanego, mianowicie remontu Aulhalle, zostały one zlecone jako usługi projektowe na poszczególne elementy budynków temu samemu biurowi inżynierskiemu bez ogłoszenia zamówienia publicznego na szczeblu europejskim. Wartości zamówień odpowiednio do tego również zostały określone odrębnie dla poszczególnych zamówień.

Te umowy o usługi architektoniczne są odpłatnymi umowami o świadczenie usług w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. d) dyrektywy 2004/18/WE. Usługi architektoniczne stanowią usługi priorytetowe zgodnie z kategorią 12 załącznika II A do dyrektywy.

Komisja uważa, że rozpatrywane usługi projektowe stanowią jednolite zamówienie, dla którego podziału na odrębne zamówienia nie ma żadnych obiektywnych powodów. Chodzi o świadczenia częściowe remontu jednego budynku, który to remont został przygotowany, zatwierdzony i przeprowadzony jako projekt całościowy. Służyły one temu jednemu celowi i były ściśle powiązane przestrzennie, gospodarczo i funkcjonalnie. Dlatego należało określić wartość zamówienia na podstawie wartości całkowitej usług architektonicznych zamówionych w ramach remontu. W tym przypadku wartość zamówienia przekroczyłaby próg wskazany w art. 7 lit. b) dyrektywy 2004/18/WE, a zamówienie usług architektonicznych powinno było zostać ogłoszone na szczeblu europejskim.

W przypadku remontu budowlanego samej Aulhalle chodzi o jedno zamówienie publiczne w rozumieniu europejskiego prawa zamówień publicznych. Wskazuje to co najmniej mocno na to, że również odpowiadające mu prace projektowe należy postrzegać jako jednolite zamówienie. Jeżeli usługi architektoniczne, tak jak w niniejszym przypadku, są związane z jednolitym zamówieniem na roboty budowlane, a ich treść jest określona przez projektowany obiekt budowlany, brak jest zrozumiałego powodu, dla którego należałoby wybrać inny rodzaj kalkulacji. Usługi architektoniczne mają więc w pewien sposób charakter akcesoryjny wobec usługi budowlanej. Dlaczego jednolita usługa budowlana miałaby wymagać niejednolitej usługi architektonicznej, jest zdaniem Komisji niezrozumiałe.

Dla Trybunału jednolita funkcja gospodarcza i techniczna poszczególnych elementów składowych zamówienia wskazuje na to, że występuje jedna operacja zamówienia. Wspomniane kryterium postrzegania funkcjonalnego zostało wprawdzie wypracowane dla zamówień na roboty budowlane, niemniej Komisja uważa, że dotyczy to również zamówień na usługi. Kryterium jednolitości gospodarczej i technicznej usług projektowych dla poszczególnych części budynku jest spełnione w niniejszym przypadku, gdyż chodzi o remont jednego budynku.

Niemal dowolne dzielenie zamówień sprzeciwiałoby się *effet utile* dyrektywy. Prowadziłoby on bowiem często do sztucznego zejścia poniżej progów i poprzez to do ograniczenia ich zakresu zastosowania. Trybunał podkreśla w utrwalonym orzecznictwie znaczenie dyrektyw w sprawie zamówień publicznych dla